

Газета
виходить
з 1992 року

● прогноз погоди

П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
02	03	04	05	06	07
травня	травня	травня	травня	травня	травня
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
+3° +19°	+11° +22°	+12° +25°	+11° +17°	+9° +15°	+8° +16°

sinoptik.ua

№5 (1951) 1 травня 2025 року

День виходу – четвер

Що зміниться для українців з 1 травня

У травні 2025 року на українців чекають важливі зміни, які вплинуть на різні сфери життя.

НОВІ СТАНДАРТИ ДЛЯ СВІТЛОФОРІВ

Від 1 травня в Україні світлофори почнуть працювати за оновленими стандартами. Отже, замість класичного зеленого кольору світлофори матимуть більш насичений — смарагдовий.

Заступник начальника Департаменту патрульної поліції Олексій Білошицький наголосив, що це стосуватиметься лише нових об'єктів або тих, де світлофори вийшли з ладу.

Також зміни передбачають заміну стрілок на лінзах — вони стануть шевронними (такими, що будуть помітніші для водіїв — ред.).

Також з'являться:

- велосипедні світлофори з піктограмами та різними розмірами лінз залежно від місця встановлення,
- комбіновані велопішоходні світлофори,
- таймери зворотного відліку.

«Заміна всіх світлофорів по країні не передбачена. Новий стандарт діятиме в рамках реконструкцій чи нового будівництва», — зауважив Білошицький.

Крім того, на світлофорах встановлюватимуть кнопки виклику сигналу та звукові індикатори для пішоходів.

ЗМІНА ЯКОСТІ ПАЛЬНОГО

Від початку травня в Україні набудуть чинності нові норми щодо складу пального.

Згідно з новими нормами, до бензину з октановим числом нижче 98 обов'язково додаватимуть 5% біоетанолу. Про це повідомив генеральний директор групи «ОККО» Василь Даниляк.

У майбутньому частка біоетанолу може зрости до 8–10%, проте це залежатиме від технологічних обмежень. Нова вимога не вплине суттєво на ціни, оскільки частина пального імпортуватиметься з Європи. Водночас українська інфраструктура ще потребує розвитку для масового виробництва та змішування.

Експерти оцінюють, що нові правила принесуть країні понад \$1 млрд щорічно завдяки виробництву біоетанолу з зернових. Також ініціатива допоможе зменшити викиди CO₂, покращуючи екологічну ситуацію.

КОМУНАЛЬНІ ТАРИФИ У ТРАВНІ

Згідно з постановою КМУ від 31.05.2024 р. №632 термін дії тарифу на світло для побутових споживачів у сумі 4,32 грн/кВт-год спливає 30 квітня 2025 року.

Як повідомив напередодні Денис Шмигаль, Кабмін не змінюватиме тариф на світло до кінця жовтня 2025-го.

За його словами, громадяни надалі оплачуватимуть електрику за незмінним тарифом — 4,32 грн за кВт-год.

Зауважимо, що менше платитимуть

за електроенергію власники двозонних лічильників у нічні години від 23:00 до 07:00 — 2,16 грн/кВт-год.

Також для власників електроопалення, які сплачували за перші 2000 кВт на місяць за зниженим тарифом 2,64 грн/кВт-год, скасовується пільга. Від 1 травня всі домогосподарства сплачуватимуть єдину ціну: 4,32 грн/кВт-год.

Ціна на газ для українців залишається незмінною. Споживачі платитимуть за блакитне паливо за тарифним планом «Фіксований» — 7,96 грн/куб.м.

Як зазначили в компанії «Нафтогаз», ціна залишиться фіксованою до 30 квітня 2026 року.

Щодо ціни на холодну воду та водовідведення у травні, варто зауважити, що вони відрізняються залежно від регіону. В великих містах тарифи затверджує НКРЕКП, і вони не змінювалися від початку повномасштабної війни.

У невеликих населених пунктах ціни встановлює місцева влада, тому вони можуть відрізнятися.

Нацбанк України не очікує підвищення цін на комунальні послуги 2025 року. Однак через складну ситуацію в енергетиці та необхідність фінансової стабілізації від 2026-го можливе поступове зростання тарифів до економічно обґрунтованого рівня.

ВИПЛАТИ ВПО У ТРАВНІ 2025 РОКУ

Внутрішньо переміщені особи продовжуватимуть отримувати грошову допомогу на проживання. Від 1 травня уряд продовжив виплати ще на чотири місяці. Громадяни, які вже отримують таку допомогу, матимуть автоматичне продовження виплат. Їм не потрібно подавати додаткову

заяву.

У Національній соціальній сервісній службі України зазначають, що люди, які звертаються вперше, можуть оформити довідку внутрішньо переміщеної особи та подати заяву на отримання фінансової допомоги для всієї родини через застосунок «Дія».

Якщо родина не відповідає критеріям через рівень доходів, наявність депозитів або додаткового житла, право на виплати можна підтвердити, подавши необхідні документи до ЦНАПу чи органу соціального захисту населення.

У «РЕЗЕРВ+» З'ЯВЛЯТЬСЯ НОВІ ТИПИ ВІДСТРОЧОК

Заступниця міністра оборони з питань цифровізації Катерина Черногоренко в ефірі телемарафону повідомила, що 8 травня у застосунку «Резерв+» мають з'явитися два нові типи відстрочок від мобілізації, а саме:

- перший тип — для осіб з тимчасовою непридатністю до служби терміном від 6 до 12 місяців;
- другий тип — для громадян, у яких чоловік або дружина перебуває на службі, а також є дитина віком до 18 років.

Також, за словами Черногоренко, влітку в «Резерв+» з'явиться можливість сплатити штраф за порушення правил військового обліку зі знижкою 50%.

СКОРОЧЕННЯ ТЕРМІНУ БЗВП У ТРАВНІ

Згідно з рішенням Генерального штабу ЗСУ, від 1 травня зміниться період проходження базової загальновійськової підготовки (БЗВП).

Тобто для військовозобов'язаних українців, які раніше належали для категорії

«обмежено придатні», термін підготовки з 45 днів скоротиться до 30-ти.

Також програма навчання для такої категорії людей передбачатиме зниження рівня фізичних навантажень і формування окремих навчальних підрозділів.

У Генштабі зауважили, що зміни стосуватимуться як військовослужбовців, які щойно призвані на службу, так і тих, хто раніше проходив навчання на кафедрах військової підготовки або з різних причин проходить БЗВП повторно.

Початок основної сесії НМТ 2025 року

Основна сесія Національного мультипредметного тесту (НМТ) розпочнеться 14 травня і триватиме до 25 червня.

Зареєстровані учасники зможуть після 4 травня завантажити зі своїх персональних кабінетів запрошення, де буде зазначено дату, час і місце проведення НМТ.

Ті, хто з поважних причин не зможуть взяти участь в основній сесії, матимуть нагоду пройти тестування під час додаткової сесії НМТ — від 14 до 25 липня. Реєстрація на додаткову сесію НМТ проходитиме 9–14 травня.

ПІДВИЩЕННЯ СТИПЕНДІЇ ДЛЯ КУРСАНТІВ

Згідно з постановою Кабміну №455 у травні 2025 року стипендії для курсантів сягатимуть 8 тисяч гривень.

Ті випускники, які навчалися на відмінно, отримуватимуть до 20 тисяч гривень.

Варто зауважити, що наразі курсанти отримують грошове забезпечення в розмірі від 2,8 тисячі гривень до 3,14 тисячі гривень.

Міністр оборони Рустем Умеров переконаний, що збільшення фінансової підтримки майбутніх офіцерів підвищить престиж військової освіти та формування «сильної кадрової основи» для майбутньої української армії.

МОБІЛІЗАЦІЯ У ТРАВНІ 2025 РОКУ

В Україні триває воєнний стан і загальна мобілізація. Як зауважив адвокат Роман Сімутін, від 1 травня мобілізація не загрозить:

- аспірантам,
- кандидатам на докторський ступінь;
- викладачам.

Втім, для аспірантів запроваджують додаткову перевірку. Їм доведеться скласти іспит з англійської. За прогнозами Сімутіна, до третини аспірантів можуть бути відраховані через невдале здавання.

Також чинне законодавство України зберігає відстрочки для здобуття першої вищої освіти.

Адвокат Роман Сімутін зауважив, що у травні чоловіки віком від 50 років підлягають мобілізації на загальних підставах, проте існують певні обмеження. До ЗСУ можуть призвати будь-якого військовозобов'язаного цієї вікової категорії, якщо він не має підстав для відстрочки. Особливо затребувані фахівці, як-от зв'язківці.

За матеріалами <https://tsn.ua/>

Магнітні бурі у травні

У травні буде декілька днів з невеликими магнітними бурями. Водночас сильних бур цього місяця очікувати не варто.

Про це йдеться у прогнозі космічної погоди від Національного управління океанічних і атмосферних досліджень США (NOAA).

Потужність збурення магнітного поля Землі визначають за допомогою Кр-індексу. Це глобальний показник геомагнітної активності за шкалою від 0 до 9 (де 0 —

відсутність активності, а 9 — екстремальна магнітна буря).

У травні прогнозують таку космічну погоду:

- 1 травня — 2 (спокій);
- 2 травня — 4 (активність);
- 3 травня — 3 (неспокій);
- 4 травня — 3 (неспокій);
- 5 травня — 5 (невелика магнітна буря);
- 6 травня — 5 (невелика магнітна буря);
- 7 травня — 4 (активність);
- 8 травня — 4 (активність);

- 9 травня — 4 (активність);
- 10 травня — 4 (активність);
- 11 травня — 3 (неспокій);
- 12 травня — 2 (спокій);
- 13 травня — 2 (спокій);
- 14 травня — 2 (спокій);
- 15 травня — 2 (спокій);
- 16 травня — 4 (активність);
- 17 травня — 4 (активність);
- 18 травня — 5 (невелика магнітна буря);
- 19 травня — 3 (неспокій);
- 20 травня — 3 (неспокій);
- 21 травня — 3 (неспокій);
- 22 травня — 2 (спокій);
- 23 травня — 2 (спокій);

24 травня — 2 (спокій).

Зауважимо, що прогнози магнітних бур можуть змінюватися. Дослідники сонячної активності оновлюють свої дані щотижня.

Шлюб під час війни: коли обіцянка вірності звучить сильніше за страх

Війна змінює життя, руйнує плани, випробовує. Та водночас — відкриває справжню цінність найпростішого: бути разом, кохати, будувати спільне майбутнє, навіть тоді, коли довкола — невизначеність і біль. Одруження у час війни — це не лише свято кохання, а й заява про віру в майбутнє. Це — акт сили.

ВЕСІЛЛЯ У СТИНАХ ЗАМКУ: ІСТОРІЯ ЛЮБОВІ ВІТАЛІЯ ТА ОЛЕСІ

Середньовічні стіни Дубенського замку стали свідками особливого весілля. Саме тут, у тронній залі князя Острозького, створилася нова родина — Віталій і Олесь. Він — військовослужбовець, який нині боронить Україну, вона — вчителька, що продовжує виховувати майбутнє нашої держави. Колись їх поєднала звичайна екскурсія, нині — шлюб під звуки історії, серця і гідності.

— Олесь чекала. А я зрозумів: не варто відкладати найголовніше. І запропонував їй одружитися навіть на відстані, — пригадує Віталій. Пропозиція руки й серця надійшла не в парку чи на коліні, а... в повідомленні під час уроку.

Іхній обряд був театралізованим: у залу увійшли "князь і княгиня", символічно з'єднуючи історію України з сучасною любов'ю. Віталій навмисно обрав місце, де колись сам працював екскурсоводом.

— Це частинка нашої історії, нашої сили. І я хотів, щоб це було не просто весілля, а момент, який говорить: ми живемо, любимо, будемо, — зізнався наречений.

Церемонію завершили врученням шлюбного листа із печаткою — документ, що скріплює не лише обітницю, а й пам'ять про день, у якому перемогло кохання.

ШЛЮБ ЗА ДОБУ, ОНЛАЙН І З ФРОНТУ: ЩО ЗМІНИЛОСЯ У ПРОЦЕДУРІ?

З початком повномасштабної війни Міністерство юстиції України значно спростило процес реєстрації шлюбів, зокрема — для військовослужбовців. Про це розповіла регіональний координатор Західного міжрегіонального управління Міністерства юстиції Оксана Сальчук:

— Якщо раніше пара мала чекати щонайменше 30 днів після подання заяви, то тепер, в умовах воєнного стану, все можливо зробити за один день. Цей крок продиктований реальністю, коли не можна відкладати важливе.

Якщо один із наречених — на передовій, упродовж 2022-2024 років реєстрація була можлива навіть через телекомунікаційні засоби. Командир підтверджував дані, надсилав їх до відділу ДРАЦС, а там — офіційно оформлювали шлюб.

Із 2024 року діє також електронний сервіс "шлюб онлайн". Завдяки цифровому підпису обидва партнери можуть обрати дату й зареєструвати шлюб через застосунок "Дія". Популярність послуги — величезна. Черга тягнеться на місяці вперед, а військові та військові отримали окремий пріоритетний доступ через сервіс "Армія+".

За словами Оксани Сальчук, уже в перші години після запуску цього сервісу ним скористалися понад 100 пар.

Процедура максимально зручна та не

потребує особистої присутності у відділі ДРАЦС. Усе, що потрібно — це відкрити застосунок «Армія+», перейти до розділу «Сервіси» та обрати опцію «Шлюб онлайн». Після цього система автоматично переадресує користувача в застосунок «Дія», де відображаються доступні дати реєстрації з урахуванням пріоритету для військових.

Це дозволяє парам швидко зареєструвати шлюб без зайвої бюрократії та витрачання часу. Вся процедура займає до 30 хвилин.

ЦИФРИ І ФАКТИ: ШЛЮБ У СТАТИСТИЦІ

За даними Західного міжрегіонального управління юстиції, у Рівненській області протягом 2024 року зареєстровано 5259 шлюбів. Для порівняння, у 2023 році — 5983, а у 2022 — 7197. Найбільше одружень традиційно в місті Рівне — 2252 пари.

Популярними залишаються і послуги "шлюб за добу", які доступні в Рівному, Дубно та Сарнах. Можливість одружитися

за 24 години обирають як українці, так і громадяни інших країн. У 2024 році в області зареєстровано 88 шлюбів з іноземцями.

Проте, разом зі щирими історіями — виникають і спроби зловживань. Деякі пари укладають фіктивні шлюби для уникнення мобілізації або виїзду за кордон. Законодавчих механізмів перевірки таких намірів небагато, але працівники ДРАЦС мають право відкласти реєстрацію на перевірку, якщо є підозри.

— Зазвичай, у таких випадках "пари" більше не з'являються. Тобто сам факт запиту на додаткові документи вже є стримувальним фактором, — зауважує Оксана Сальчук.

РОЗЛУЧЕННЯ І НАРОДЖЕННЯ: ЩЕ ДВА МАРКЕРИ РЕАЛЬНОСТІ

Війна змінює не лише кількість шлюбів, а й динаміку розлучень. Якщо у 2022 році в області зареєстровано 322 випадки розірвання шлюбу (без участі суду), то у 2023 — вже 472, а у 2024 — 648. Тенденція засвідчує: не всі союзи витримують навантаження.

Водночас зберігається й надія — у вигляді нових життів. У 2024 році в області зареєстровано 9375 новонароджених, що трохи менше, ніж у 2023 (9542), але значно більше, ніж у 2022 (8149). За перший квартал 2025 року — вже 2432 народжених.

Ці цифри — не просто статистика. Це свідчення того, що життя триває. Навіть у час війни.

ЛЮБОВ — ЦЕ ТЕЖ СПРОТИВ

Історія Віталія та Олеси — лише одна з сотень, що народжуються щодня в Україні. У бомбосховищах, у тронних залах, в онлайн-форматі, під час перепочинку з передової. Це — не втеча від реальності, а навпаки — найсильніший її прояв. Коли серед обстрілів, втрат і невідомості люди обирають кохання, вони говорять світу: ми живі, ми будемо жити, ми віримо в майбутнє.

І ця віра — найцінніший ресурс країни, що бореться.

Ірина НИЧИПОРУК

Програміст на війні: той, хто прийшов із мирного життя

«Війну починають кадрові військові, а закінчують вчителі, бухгалтери, інженери...» — ці слова Головнокомандувача Збройних Сил України Валерія Залужного вже стали історичними. Вони влучно передають суть того, як звичайні люди — далекі від військової справи — в найтяжчий момент стають на захист країни. Сьогоднішня розмова — саме про таку історію.

Роман — програміст, який до повномасштабного вторгнення писав код і працював у мирному офісі. Але війна змінила все. Він узяв до рук зброю і став військовим. Як змінюється життя, коли міняєшся клавіатуру на автомат? Що тримає і мотивує на передовій? І як війна змінює людину? Про це — наша розмова.

Програміст Роман починав воювати ще 2015 в рамках так званої АТО. І той досвід допоміг йому швидше адаптуватися до нових реалій вже повномасштабної війни.

— Роман, розкажіть трохи про своє коріння. Де ви народились, яким було ваше дитинство?

Я народився в 1985 році в селі Велика Кучурів, що на Буковині. Типове українське село — затишне, мальовниче, з теплими людьми. Мені пощастило мати хорошу родину і вчителів, які надихали вчитися. З дитинства мені давалися точні науки, особливо математика. Вже тоді відчував, що мені цікаво розбиратись у складних речах, знаходити логіку, вирішувати задачі.

— Школу ви закінчили з відзнакою, так?

Так, у 2001 році. Я був серйозним учнем, любив вчитися. Це допомогло мені вступити до Буковинського університету в Чернівцях, на факультет комп'ютерних систем та технологій. Я знав, що майбутнє — за ІТ, і хотів бути частиною цього світу.

— Як минули студентські роки?

Чесно кажучи, чудово. Було багато навчання, але й нові знайомства, перші спроби себе в ІТ-проектах. Я закінчив університет з відзнакою, і це була не просто формальність — справді старався, бо любив цю справу. Після випуску працював системним адміністратором. Перший реальний досвід — коли ти відповідаєш за мережу, сервери, вирішуєш технічні задачі — це була хороша школа.

— У 2008 році вас призвали на строкову службу. Як це було?

Так, прийшла повістка — і я пішов служити. Потрапив до навчального центру в Полтаві, де готували зв'язківців. Потім мене направили до Гостомеля, у війська зв'язку. Там я і прослужив. Цей досвід був корисним — дисципліна, чіткість, відповідальність. Вперше відчув, що таке військова структура, і як важливо, щоб зв'язок працював бездоганно.

— Після армії повернулися до ІТ?

Так. Почав займатися приватними проектами. Програмування — це те, що я справді люблю. Працював з різними замовниками, займався як веб-розробкою, так і більш складними системними речами. Це був час зростання, розвитку, нормального мирного життя.

— Романо, як почалась ваша служба в АТО?

— У 2015 році мене мобілізували по четвертій хвилі в рамках АТО. Потрапив у 128 гірсько-штурмову бригаду, в батарею управління артилерійської розвідки поблизу

Станиці Луганської.

— Чим саме ви займалися на позиціях?

— (сміється) Тільки нікому не розповідайте про звукометричні комплекси. Це секрет! Насправді саме з їхньою допомогою ми визначали точні координати позицій, звідки ворог вів вогонь по наших силах. Іноді вистачало буквально кількох хвилин, щоб знайти ціль і знищити її.

— Складно було освоїти техніку?

— У мене технічна освіта, та й певний досвід був, тож адаптувався швидко. Робота з машинами, на яких велась розвідка, вимагала точності. Пам'ятаю, була ситуація: одна з машин вийшла з ладу, а єдине підприємство, яке займалося їх ремонтом, знаходилося в Одесі. Але чекати не було коли — довелося самому полагодити. І вийшло! Розвідка не зупинилася.

— Де проходила ваша друга ротація?

— На Авдіївському напрямку. Звукометрія знову знадобилася — виявляли вогневі точки противника й знищували їх. Там і завершив службу в 2016 році, демобілізувався.

— Як ви потрапили в ІТ після служби?

— Пройшов курси в одній великій ІТ-компанії, а в 2017 році переїхав до Львова. Там і почалося моє занурення в нову професію. Працював програмістом у компанії, яка створює і підтримує сайти для великих ЗМІ.

— І як вам така зміна діяльності? Робота цікава?

— Звісно! Я завжди з головою «пірнаю» у проблему. Якщо є технічна задача — не відходжу від робочого місця, поки не вирішу. Дуже люблю шукати й розбиратись у причинах технічних неполадок — це моє.

— Романо, розкажіть, де ви були на початку повномасштабного вторгнення?

— Я зустрів початок вторгнення

у Львові. 25 лютого 2022 року стояв у черзі в міському військкоматі. Тоді я почав службу в роті охорони.

— Які завдання ви виконували на початку служби?

— Потрібно було навчати людей стрільбі, тактиці. Це було нелегко, адже мій досвід у навчанні особового складу був мінімальним.

— Як розвивалася ваша військова кар'єра далі?

— Згодом мене перевели до 10-ї гірсько-штурмової бригади «Едельвейс», у 2-й стрілецький батальйон. Там я служив в окремому протитанковому взводі, зокрема командиром міномету.

— Що було найважчим у вашій службі?

— Найважче було, коли швидко закінчувалися боеприпаси під час інтенсивних бойових дій. У такі моменти піхота зазвичай просить більше вогневої підтримки, а в тебе боеприпаси закінчуються, як гарячі пірижки на ринку. І саме тоді можуть бути втрати особового складу. Це переживається найгостріше.

— Чи були моменти, які особливо запам'яталися?

— Одного разу СПГ, з яким я воював, розрізало навпіл від прильоту. У той момент ти відчуваєш себе, як без рук, коли дуже потрібен хлопцем.

— Романо, як ви згадуєте період активних бойових дій?

Це було як щось швидке... мимолітне. Немов короткий спалах. Все відбулось стрімко і якимось одразу перейшло в більш спокійне русло. Понад рік ми були на позиціях — міномети, гранатомети, пересування полями на «газиках». Це вже стало частиною повсякденного.

— Можливо, згадаєте якийсь конкретний епізод, який врізався в пам'ять?

Такі історії з мене доводилося буквально «втягувати». Один випадок запам'ятався — під час обстрілу я був у бліндажі. Майнула

думка: «Мої в трубі, піду теж туди» (це була залізобетонна труба, що використовувалася як укриття). Вийшов з укриття — а бліндаж уже засипаний...

— Як вдалося триматися у таких ситуаціях?

Не треба панікувати. Спочатку аналізувати, перечекати — і лише потім діяти. Ця установка, здається, не раз мене рятувала. Вона підтримувала, не давала потонути у трясовині відчаю. Думаю, це — той хребет, що тримає багатьох з нас на плаву, дає сили і прагнення до перемоги.

— У квітні 2023 року ваша роль кардинально змінилась. Розкажіть про цей етап.

Мене буквально «висмикнули» з позицій — командування поставило перед фактом: звільнилося місце головного сержанта роти вогневої підтримки, треба братися. Нові обов'язки — як бойові, так і адміністративні. Додалось паперової роботи, керування підрозділом. Спершу була розгубленість, але вона швидко пройшла. Я сказав собі: «Головними сержантами не народжуються» — так само, як і командирами міномету.

— Ви згадували, що доводилось виконувати різні ролі?

Так, був і офіцером психологічної підтримки, і діловодом, і сержантом-інструктором. З часом розумієш: треба вміти все — бо на війні часто не буває когось «зайвого» або «не на своєму місці».

— Що для вас особисто є вершиною? Вашим «Еверестом»?

Для мене це — саме роль головного сержанта, керівника напрямку, людини, що тримає процес. Це етап, до якого я прийшов не одразу, але свідомо. Можливо, хтось закінчить війну знову як цивільна людина. Але багато хто, як і я, проходить цей шлях і стає справжнім професійним військовим.

Ольга ЛІРНИК

Церковний календар на травень 2025 року

Публікуємо актуальний церковний календар ПЦУ та перелік свят на травень 2025 року за новим (новоюліанським) календарем.

Також для тих, хто все ще відзначає релігійні свята за минулими звичаями, додаємо розклад свят за старим (юліанським) календарем.

ГОЛОВНІ ЦЕРКОВНІ СВЯТА У ТРАВНІ 2025 РОКУ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ

- 8 травня — апостола і євангелиста Івана Богослова;
- 9 травня — перенесення мошей Миколи Чудотворця;
- 11 травня — рівноапостольних Кирила і Мефодія;
- 29 травня — Вознесіння Господне.

НОВИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР НА ТРАВЕНЬ 2025 РОКУ ПО ДНЯХ

- 1 травня — пророка Єремії; священномученика Макарія, митрополита Київського; благовірної Тамари, цариці Грузинської.
- 2 травня — святителя Афанасія Великого, архієпископа Олександрійського; мучеників Єспера і Зої та їхніх дітей Кириака і Феодула.
- 3 травня — святих Тимофія і Маври; Феодосія, ігумена Києво-Печерського; Петра Чудотворця, єпископа Аргоського.
- 4 травня — мучениці Пелагеї; священномученика Еразма, єпископа Формійського; священномученика Альвіана, єпископа Анейського, та учнів його.
- 5 травня — мучениці Ірини.
- 6 травня — праведного Юва Багатостраждального; мучеників Варвари, Вакха, Калимаха, Діонісія, Парфенія.
- 7 травня — Іверської ікони Божої Матері; мученика Акакія; преподобних Іоана Зеданійського та його учнів; преподобного Платона Студійського; Феодори Солунської.
- 8 травня — апостола і євангелиста Івана Богослова; преподобного Арсенія Великого.
- 9 травня — перенесення мошей святого Миколая з Мир Лікійських у місто Бари; пророка Ісаї.
- 10 травня — Ікони Божої Матері «Живоносне джерело»; апостола Симона Зилота.
- 11 травня — рівноапостольних Кирила та Мефодія; священномученика Мокія;
- 12 травня — апостола Фоми; святителя Епіфанія, єпископа Кіпрського; святителя Германа, патріарха Константинопольського.
- 13 травня — мучениці Гликерії і з нею Лаодикія.
- 14 травня — мученика Ісидора; мученика Максима.
- 15 травня — преподобного Пахомія Великого; преподобного Ахиллія, єпископа Ларисійського.
- 16 травня — преподобного Феодора Освяченого; святителя Олександра, єпископа Єрусалимського.
- 17 травня — апостола Андроника і святої Юнії.
- 18 травня — святих отців семи вселенських соборів; мучеників Феодота Анкірського, Петра, Діонісія, Андрія, Павла, Христини.
- 19 травня — святих жінок-мироносиць; праведних Йосифа Аримафейського і Никодима.
- 20 травня — святих Фалалея, Олександра і Астерія.
- 21 травня — рівноапостольного царя Костянтина і матері його цариці Олени
- 22 травня — мученика Василіска.
- 23 травня — преподобного Михайла Сповідника, єпископа Синадського.
- 24 травня — преподобного Симеона Стовпника на Дивній горі.
- 25 травня — Третє віднайдення глави Івана Предтечі.
- 26 травня — апостолів від 70-ти Карпа й Алфея; мучеників

- Аверкія та Олени.
- 27 травня — священномученика Ферапонта, єпископа Сардійського.
- 28 травня — преподобного Микити Сповідника, єпископа Халкидонського; священномученика Євтихія, єпископа Мелітинського.
- 29 травня — Вознесіння Господне; мучениці Феодосії.
- 30 травня — преподобного Ісаакія Сповідника, ігумена обителі Далматської.
- 31 травня — апостола від 70-ти Єрма.

ПОМИНАЛЬНІ ДНІ У ТРАВНІ 2025 РОКУ

- У православній традиції існують спеціальні дні для вшанування пам'яті померлих:
- 9 травня — поминання померлих воїнів.

ГОЛОВНІ ЦЕРКОВНІ СВЯТА У ТРАВНІ 2025 РОКУ ЗА СТАРИМ КАЛЕНДАРЕМ

- 6 травня — Георгія Переможця;
- 21 травня — Івана Богослова, апостола і євангелиста.
- 22 травня — перенесення мошей Миколи Чудотворця.
- 29 травня — Вознесіння Господне.

СТАРИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР НА ТРАВЕНЬ 2025 РОКУ ПО ДНЯХ

- 1 травня — преподобного Івана Солунського.
- 2 травня — преподобного Івана Печерника.
- 3 травня — преподобного Теодора Трихіні.
- 4 травня — священномученика Януарія.
- 5 травня — преподобного Теодора Сікіота і Віталія.
- 6 травня — Георгія Переможця; мучеників Анатолія і Протолеона, цариці Олександри.
- 7 травня — мученика Сави Стратилата.
- 8 травня — апостола Марка Євангелиста.
- 9 травня — священномученика Василя, єпископа Амасійського; поминання померлих воїнів.
- 10 травня — священномученика Симеона, єпископа Єрусалимського.
- 11 травня — апостолів Ясона і Сосипатра, а також мученика Максима, Дади та інших.
- 12 травня — дев'яти мучеників у Кизиці, преподобного Мемнона Чудотворця.
- 13 травня — апостола Якова, брата святого Івана Богослова.
- 14 травня — святого пророка Єремії.
- 15 травня — святого Афанасія Великого, архієпископа Олександрійського; перенесення мошей мучеників благовірних князів Бориса і Гліба.
- 16 травня — мучеників Тимофея і Маври, а також преподобного Феодосія Печерського.
- 17 травня — мучениці Пелагії.
- 18 травня — мучениці Ірини; преподобного Никифора, ігумена Мідійського.
- 19 травня — праведного Іова Багатостраждального.
- 20 травня — мученика Акакія.
- 21 травня — Івана Богослова, апостола і євангелиста.
- 22 травня — перенесення мошей Миколи Чудотворця.
- 23 травня — апостола Симона Зилота.
- 24 травня — рівноапостольних Кирила і Мефодія.
- 25 травня — святих Епіфанія, єпископа Кіпру і Германа, патріарха Єрусалимського.
- 26 травня — мучениці Гликерії.
- 27 травня — мученика Ісидора.
- 28 травня — преподобного Пахомія Великого.
- 29 травня — Вознесіння Господне; преподобного Феодора Освяченого.
- 30 травня — апостола Андроника та інших з ним.
- 31 травня — мученика Феодота Анкірського і мучениць семи дів.

www.ogo.ua

ВАМ €
що сказати?

OGO.ua

НЕРУХОМІСТЬ

КВАРТИРИ

Продаж

Продам 2-кім. квартиру, вул. Щаслива, 3/4, 64 кв.м, кухня 17.5 кв.м. Повністю укомплектована. Опалення автономне. Є відеоспостереження. Ціна 83000. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продам 2-кім. квартиру, новобудова, вул. Костромська, 9/10, 65 кв.м. Опалення автономне. Двері броньовані. Ціна 47500. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продам 3-кім. квартиру в тихому районі, 116 кв.м + гараж 20 кв.м. Автономне опалення. Анастасія. Тел. (098)260-55-19.

Продам 3-кімн. квартиру в центрі міста, 90 кв.м. Ціна 58000. Тел. (098)595-45-00.

БУДИНКИ

Продаж

Продам будинок у центрі. Ціна 175000. Тел. (098)595-45-00.

Продам господарство в с. Дворовичі, Рівненського р-ну Рівненської обл. . Будинок, господарчі споруди, газ, криниця, площа земельної ділянки 0,81 га. Ціна 4400, торг. Тел. (097)751-65-57.

Продам зем. ділянку на Щасливому, 0,05, 0,1, 0,2 га, під будівництво. Ціна 3000 за 0.01 га. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продам зем. ділянку 0.085 га, вул. Гагаріна, комерційного призначення, всі комунікації, є приміщення 250 кв.м. АН Президент, Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продам зем. ділянку на Щасливому, 0,1 га, під будівництво. Ціна 38000. АН Президент. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

Продам зем. ділянку на Щасливому, 0,1 га, під будівництво. Ціна 42000. Анастасія. Тел. (098)260-55-19.

Продам зем. ділянку, Райський сад. Ціна 30000. Тел. (098)595-45-00.

Продам земельну ділянку, 6 сот., під будівництво, р-н Райський сад. Ціна 25000. Ольга. Тел. (098)595-45-00.

ВСЕ ДЛЯ БУДІВНИЦТВА

БУДІВЕЛЬНІ ТА ОЗДОБЛЮВАЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

Продаж

Дошки, балки, крокви, рейки усіх розмірів, сухі та свіжоспилені. Дошка для підлоги шпунтована, вагонка. Доставка. Тел. (096)242-26-61, (068)016-60-98.

ПОСЛУГИ

БУДІВЕЛЬНІ ПОСЛУГИ

Асфальтування доріг, тротуарів, вулиць, прибудинкових територій, дворів, складів і т. п. Тел. (097)193-70-09.

БІРЖА ПРАЦІ

Пропоную

Потрібен охоронець для роботи на КПП, доба через три, оплата: 1000 грн/зміна. Тел. (067)382-67-90.

Пропоную роботу кухарю, покоївки в готель, охороннику. Тел. (067)762-15-59.

ТДВ «Рівненський домобудівний комбінат» запрошує на роботу формувальників з/б виробів та електромонтерів. Офіційне працевлаштування. Можливість бронювання. ЗП 30-40 тис. грн. Деталі за телефоном. Тел. (050)888-75-07.

КОНТАКТИ, ЗНАЙОМСТВА

ВВАЖАТИ НЕДІЙНИМ

Втрачено Довідку про підтвердження статусу дитини з багатодітної сім'ї № П-49 від 26.09.24 р., видана на ім'я Пилипович Олексій Сергійович, вважати недійсним.

Втрачено Свідоцтво про здобуття базової середньої освіти РВ 54919927 та Додаток СЛ 246105 від 14.06.2024 р., видані Рівненським ліцеєм № 26, на ім'я Маланчук Артем Євгенійович, вважати недійсними.

ІНШЕ

Продам дошки дубові сухі необрізані. Петро. Тел. (096)176-81-16.

www.ogo.ua

ВІД РІВНЕНЩИНИ ДО

ogo

Пожертував власними ногами, щоб врятувати 32 душі

Андрій Соломін – військовий, який пожертував власними ногами, щоб урятувати 32 бійців. Історія сили, витривалості та неймовірного патріотизму...

Поруч з нами живуть Герої. На перший погляд – це можуть здаватися звичайні люди, але, коли ти бачиш і дізнаєшся шлях, який довелося проти, то розумієш, що не кожен зміг би витримати такі випробування.

Андрій Соломін – військовий, який втратив на війні обидві ноги... Він пережив навіть клінічну смерть на шість хвилин, пережив ампутацію обох ніг, але впевнено каже про те, що його жертва допомогла врятувати життя 32 бійців. Історія витривалості, сили та неймовірного патріотизму – це історія Героя Андрія Соломіна...

Уродженець Луцька, ветеран АТО, військовий 100-ї окремої механізованої бригади Андрій Соломін рік тому під час бойового зіткнення втратив одразу дві ноги. Зараз Герой проходить реабілітацію, вчиться жити в нових реаліях та є прикладом для багатьох захисників.

• Андрію, розкажіть, як почалася ваша військова історія?

Моя історія служби почалася ще під час строкової служби у Львові, коли я потрапив у десантні війська. Це був 2014 рік, один із найнапруженіших періодів сучасної України. Потім мене призвали до складу 51-ї окремої механізованої бригади. Але найцікавіше те, що на фронті я виконував функції механіка у відновлювально-ремонтному батальйоні, хоча й починав із зовсім іншого напрямку.

• Як ви сприймали можливість цієї війни до її початку?

Якщо чесно, я не вірив у цю війну. Я думаю, що росія просто «пограє м'язами» — покаже силу, залякає, але далі цього не піде. Здавалося, що навіть якщо війна і станеться, то вона буде схожа на 2014 рік. Щось локальне, обмежене... але точно не масштабне. Не вірилося, що станеться те, що ми бачимо зараз.

• Як почався для вас перший день війни?

Мій ранок почався з дзвінка товариша, який досі служить. Телефон буквально розбудив мене. Після того все було, як у багатьох: я швидко вирішив усі робочі питання й пішов до військомату, аби стати на захист України.

• Які були ваші перші кроки у військовій службі?

Спочатку мене записали до територіальної оборони, бо ніхто тоді не знав, як далі розвиватимуться події. Я приєднався до 100-ї бригади територіальної оборони, й ми майже рік обороняли кордон Волині. На той час я вже мав звання молодшого сержанта.

• Чи завжди це була робота, яка вам підходила?

Не зовсім. Штабна робота не була моїм покликанням. Тоді мій командир сказав: «Ти толковий, з тебе треба зробити офіцера», і дав мені кілька днів на роздуми. Я давно хотів навчатися на військового, і це була ідеальна можливість стати класним командиром. Я вирішив погодитися.

• Де проходило ваше навчання? Як ви оцінюєте цей

досвід?

Навчання тривало два місяці в Латвії. Це було надзвичайно корисно, адже ми здобували максимально практичні навички. Це дало мені дуже міцний фундамент для подальшої служби. 6 травня я поїхав у Лиман і обійняв посаду командира піхотного взводу. Це було серйозним кроком уперед у моїй військовій кар'єрі.

• Розкажіть, як розгорталися події того дня, коли ви отримали поранення?

Ми міняли 115-ту механізовану бригаду. На той момент я вже був командиром роти і йшов першим разом зі своїми хлопцями. Ми завершили заміну, але я помітив, що сусідні бригади, які стояли поруч, почали просто «сипатися». Стало зрозуміло, що нас можуть взяти в оточення.

• Чи був наказ відходити в той момент?

Наказу відходити спочатку не було, хоча росіян було в 6-7 разів більше, ніж нас. І це навіть без урахування їхньої авіації та техніки. Згодом наказ на відхід надійшов, але потрібно було одночасно тримати фронт. Ми виставили фланг кулеметників, щоб забезпечити прикриття.

• Як ви діяли в цій ситуації?

Я завжди вважав, що офіцер має виходити на позицію першим і залишати її останнім. Тому знищив усе, що міг, і почав відходити. У цей момент я відчув, як падаю на спину. Тоді я зрозумів, що ніг в мене вже немає. Я одразу заматавав собі турнікет, а другий наклав військовий із позивним «Шкет». Навіть у ті моменти я усвідомлював, що необхідно продовжувати відбиватися, адже ворог наступає. Ми не могли дозволити собі втратити позиції.

• Що було далі після поранення? Як реагували побратими?

Інші хлопці швидко прийшли на допомогу, покляли мене на ноші. Я встиг сказати їм, щоб забрали планшет і камеру, які були зі мною. Потім нас евакуювали в село Новокалинове. Там мене сховали в гаражі, де ми провели 8 годин, чекаючи на подальшу евакуацію. Це були довгі години, але ми трималися. Хоча, якщо чесно я до кінця не вірив, що ця евакуація можлива. Далі мене привезли до стабілізаційного пункту. Єдине, чого я бажав у цей момент, — це щоб мені дали знеболювальне. Я вже ледве тримався через біль і втому.

• Ви згадували про клінічну смерть. Що відбулося тоді?

Так, у мене була 6-хвилинна клінічна смерть. Це момент, який важко описати словами, але я повернувся. І сьогодні я впевнений, що мої втрати не були марними. Втративши ноги, я дав можливість врятувати життя 32 інших захисників. Це була висока ціна, але я зробив би це знову, якби довелося.

• Що для вас є головним джерелом підтримки у цей непростий час?

Для мене головним орієнтиром, стимулом та підтримкою завжди залишаються моя родина, дружина і близькі друзі. Вони неймовірно допомагають, приїжджають, щоб

підтримати мене, й це надихає. Їхня віра в мене дає сили рухатися вперед, незважаючи на всі труднощі.

• Як впливають слова побратимів на ваше сприйняття себе?

Це особливий момент, коли побратими підходять і кажуть, що ти командир, який врятував їм життя. Така повага і вдячність неймовірно надихають. Це дає розуміння, що твоя робота має значення і що вона справді допомагає іншим.

• Чи виникала у вас думка здатися через усі випробування, які випали на вашу долю?

Здатися — це не варіант для мене. Ще від початку я усвідомив, що повернувся сюди не просто так. У мене є переконання, що я маю виконати певну місію. Це відчуття, яке завжди залишається зі мною. Моя підтримка — це рідні, дружина, близькі люди, і їхня віра дає мені сили продовжувати шлях, навіть коли стає важко.

Краще бути інвалідом у своїй країні, ніж жити без неї. Ця думка стала для мене орієнтиром. Можливо, звучить жорстко, але я вірю, що краще тричі загинути на війні, ніж ховатися від боротьби. У ту секунду, коли ворог ступив на нашу землю, я зрозумів, що маю зробити те, що необхідно, не замислюючись.

Мої випробування зробили мене сильнішим, і це не лише фізична мужність, а внутрішня стійкість. Я вірю, що складні часи народжують сильних чоловіків, і кожен з нас здатен стати таким.

Ольга ЛІРНИК

Коли тіло поранене, але дух незламний: історія лейтенанта Нацгвардії

Лейтенант Євген Лисенко, відомий під позивним "Арес", є яскравим прикладом відданості та мужності українських військовослужбовців. Його шлях у Національній гвардії України розпочався з моменту її створення, і відтоді він неодноразово демонстрував високий рівень професіоналізму та патріотизму.

ПОЧАТОК СЛУЖБИ ТА БОЙОВИЙ ДОСВІД

З перших днів антитерористичної операції на сході України у 2014 році Євген Лисенко вирушив на передову. Його підрозділ базувався в Слов'янську, звідки вони виконували завдання на різних напрямках: Попасна, Ясинувата, Горлівка. Особливо запам'яталися бої за Горлівку, де ситуація була надзвичайно напруженою. Завдяки наявності техніки, зокрема гаубиць Д-20 та реактивних систем залпового вогню "Град", українські військові могли ефективно протистояти ворогу, хоча й отримували потужні удари у відповідь.

Одним із найскладніших епізодів у службі лейтенанта Лисенка стало перебування на 32-му блокпості поблизу Луганська. Цей блокпост, розташований за 10 кілометрів від міста, опинився в оточенні. Ворог пропонував здатися, погрожуючи мінометним обстрілом. Проте українські бійці, не маючи достатньо ресурсів для оборони, проявили стійкість і відмовилися капітулювати.

ОХОРОНА СТРАТЕГІЧНИХ ОБ'ЄКТІВ ТА НОВІ ВИКЛИКИ

Після ротації зі сходу Євген Лисенко був залучений до охорони українських атомних електростанцій. Ця місія тривала до 24 лютого 2022 року, коли розпочалося повномасштабне вторгнення Росії в Україну. Не вагаючись, лейтенант Лисенко знову став на захист Батьківщини.

З кінця 2023-го до кінця 2024 року він брав участь у боях за Роботине на Запорізь-

кому напрямку. Ситуація там була надзвичайно складною: сірі зони, постійні штурми та близьке розташування ворожих сил — лише 600-700 метрів до позицій противника. Під час одного з бойових виходів підрозділ лейтенанта Лисенка провів спецоперацію з порятунку пораненого побратима. Однак ворог виявив їхню позицію, і українські військові зазнали інтенсивного обстрілу з мінометів, артилерії та танків. Лейтенант Лисенко зізнається, що в ті моменти думав, що це може бути його останній бій.

ПОРАНЕННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЯ ЧЕРЕЗ СПОРТ

Під час боїв за Роботине Євген Лисенко отримав кілька контузій, а в березні 2024

року — важке поранення: осколками було пошкоджено ногу. Після кількох операцій та тривалої реабілітації він зумів повернутися до активного життя. У цьому йому допоміг спорт, який завжди був невід'ємною частиною його життя.

Євген Лисенко — неодноразовий переможець змагань "Сильні України". Він займається пауерліфтингом та армреслінгом понад 20 років. На його рахунок — перші місця в жимі лежачи, а також призові місця в естафетах та змаганнях з гирями. Лейтенант Лисенко переконаний, що спорт є найкращою реабілітацією для військовослужбовців, оскільки допомагає не лише фізично відновитися, але й розвантажити свій розум.

УЧАСТЬ У ТУРНІРІ "СИЛЬНІ УКРАЇНИ" ТА НОВІ ДОСЯГНЕННЯ

Після важких поранень і тривалої реабілітації лейтенант Євген Лисенко, більш відомий серед побратимів за позивним Арес, не просто повернувся до активного життя — він став прикладом справжньої сили та незламності. Спорт завжди був його стихією: ще до війни він захоплювався пауерліфтингом, армреслінгом і гирьовим спортом. Проте саме після бойових дій спорт набув для нього нового змісту — став джерелом відновлення, сили волі й нових досягнень.

Одним із важливих етапів цієї трансформації стала участь у всеукраїнському ветеранському турнірі «Сильні України». Ці змагання об'єднують сотні військовослужбовців, ветеранів та курсантів з усієї країни, які, незважаючи на поранення й втрати, продовжують доводити: справжня сила — в характері.

На цих престижних змаганнях Євген Лисенко виборов чотири золоті медалі — у жимі штанги, веслуванні на тренажері, ривку гирі та заочних перегонах на тренажері типу «Ейрбайк». Кожна з дисциплін

вимагала не лише фізичної витривалості, а й психологічної зібраності. І кожна перемога стала черговим доказом того, що героїзм воїна не завершується на полі бою.

Важливо, що такі спортивні ініціативи отримують підтримку з боку держави. Змагання організовуються у співпраці з Міністерством у справах ветеранів, Міністерством внутрішніх справ та профільними спортивними федераціями. Їх мета — не лише надати ветеранам платформу для нових досягнень, а й сприяти їхній реабілітації, соціалізації та поверненню до активного, повноцінного життя. Представники влади неодноразово наголошували на важливості таких заходів, підкреслюючи, що герої мають відчувати підтримку не лише на фронті, а й у мирному житті.

РОДИНА, ЩО ПІДТРИМУЄ ТА НАДИХАЄ

Сьогодні Євген Лисенко проживає у Рівному. Він має міцну родину: його дружина — також військовослужбовиця, а донька підрастає у дусі патріотизму й любові до України. Для їхньої родини 26 березня — особливий день, адже це професійне свято обох: День Національної гвардії. Утім, як зізнається сам Євген, поки триває війна — святкувань немає, є лише щоденне очікування нового наказу і готовність знову стати на захист рідної землі.

«Ми ж давали присягу. От і все. Треба робити свій військовий обов'язок», — каже лейтенант Арес.

Його історія — не лише про війну, а й про життя, що триває всупереч усьому. Це приклад мужності, відданості, сили духу та любові до своєї країни. І водночас — це нагадування про тисячі українців, які щодня боронять нашу незалежність, і про тих, хто, повернувшись з фронту, продовжує надихати і будувати сильно, незламну Україну.

Ірина НИЧИПОРУК